

і конкурують з молодіжними подорожами. Люди с особливими потребами розраховують лише на достатньо обмежене санаторно-курортне лікування, що ж до туристського їх обслуговування, то туристські заклади, заклади гостинності, транспортна інфраструктура до цього не готові.

Аналізуючи перспективи розвитку соціального туризму, зазначимо, що джерелами його фінансування та матеріальної підтримки, крім бюджетних коштів, можуть бути: кошти, отримані в результаті туристської та іншої діяльності закладів соціального туризму, платежі у вигляді соціальної туристської ренти, добровільні внески юридичних та фізичних осіб, в тому числі іноземних, на підтримку соціального туризму.

Література:

1. Про схвалення Стратегії розвитку туризму та курортів на період до 2026 року: Розпорядження Кабінету Міністрів України від 16 березня 2017 р. № 168-р. URL: <https://www.kmu.gov.ua/ua/npas/249826501> (дата звернення: 03.02.2019)

ПЕРСПЕКТИВИ ЗАСТОСУВАННЯ РЕГІОНАЛЬНОЇ СИСТЕМИ МЕДИЧНОГО СТРАХУВАННЯ В УМОВАХ ДЕЦЕНТРАЛІЗАЦІЇ

О. О. ВОРОНІНА, канд. екон. наук,
ст. викладач кафедри економічної теорії та міжнародної економіки,
*Харківський національний університет міського господарства
імені О. М. Бекетова, м. Харків*

Питання щодо реформування системи охорони здоров'я України почали розглядатися ще з моменту проголошення її незалежного статусу, але дискусії щодо моделі подальшого її розвитку та фінансування були затянуті аж на 25 років. В минулому році нарешті був обраний подальший вектор розвитку національної медичної галузі і розпочався процес її реформування. З трьох класичних моделей організації та фінансування системи охорони здоров'я: соціальної, ринкової та державної, була обрана остання. І радянська, або модель Семешко, яка існувала до недавнього часу, і модель Беверіджа є державними системами фінансування. Відмінність проявляється в схемі розподілення коштів. Світовий досвід показав, що бюджетна модель добре застосована в заможних країнах, де є достатньо державних коштів для фінансування в необхідній кількості та якості медичних послуг населенню та утримання медичної галузі на такому рівні фінансування, який дозволяє цій галузі не лише існувати, а і отримувати подальший розвиток.

Сьогодні, перед нашим суспільством, щодо медичної галузі постає декілька питань:

- по-перше, для здійснення якісної медичної допомоги в необхідних обсягах, потрібні значні фінансові асигнування у систему охорони здоров'я України, адже вона продовжує перебувати на бюджетному фінансуванні,

- по-друге, держава законодавчо окреслив межу своєї відповідальності мінімально-гарантованим набором медичних послуг, залишає своїх громадян, і особливо соціально незахищені верстви населення, один на один з тяжкими хворобами, які вимагають дорогих і висококваліфікованих медичних послуг.

На нашу думку, нівелювати таке становище може паралельне застосування регіональної системи добровільного медичного страхування.

Сучасний регіональний ринок медичного страхування є важливим елементом економічної інфраструктури регіону, і саме в цьому контексті його ефективне функціонування може стати важливим чинником та дієвим інструментом розвитку як системи охорони здоров'я так і соціально-економічного розвитку регіону в цілому [1, с. 81].

При побудові такої моделі треба враховувати існуючу значну нерівномірність між регіонами України у сфері соціального захисту та забезпечення охорони здоров'я населення, яка обумовлена наявними диспропорціями в організації та фінансуванні соціального захисту та забезпеченні охорони здоров'я населення в Україні, що потребує з боку держави розробки обґрунтованих напрямів підвищення рівня соціального захисту та забезпечення охорони здоров'я всіх верств населення регіонів України.

В Україні також розпочався процес децентралізації у сфері медичних послуг. Ухвалена реформа дозволяє громадам обирати різні шляхи надання громадянам якісних медичних послуг – від створення власних комунальних лікарень до укладання договорів із приватними закладами охорони здоров'я та лікарями індивідуальної практики. Такі законодавчі зміни полегшують організаційні та технічні моменти укладання договорів медичного страхування та розповсюдження системи добровільного страхування, як додаткового джерела фінансування медичної галузі з боку інституціональних структур та як медичних послуг для громадян.

Наявність добре розвинуеного страхового ринку для України важлива з декількох причин: так в умовах дефіциту джерел фінансування він може сприяти формуванню додаткових джерел фінансування економіки; з іншого боку, сприяє стабілізації економічних відносин, підвищує рівень життя населення та соціальний захист. Світовий досвід показує, що страхові компанії можуть акумулювати фінансові ресурси у декілька разів більше, ніж середні комерційні банки.

Сучасний регіональний ринок медичного страхування є важливим елементом економічної інфраструктури регіону, і саме в цьому контексті його ефективне функціонування може стати важливим чинником та дієвим інструментом соціально-економічного розвитку регіону.

Література:

1. Вороніна О. О. Оцінка стану охорони здоров'я та рівня медичного страхування у Харківському регіоні / О. О. Вороніна, С. І. Чернов // *Соціальна економіка*. – 2016. – № 2. – С. 80–85.